

La Veu de Tortosa

Setmanari Regionalista

VERGONYA ETERNA A AQUELLS QUE DESPRECIANT SON IDIOMA ALABAN LO DELS ALTRES.—Dante.

LA PAU DEL TRANSVAAL

Que no puede esclavo ser
pueblo que sabe morir...
A Lopez de Ayala.

Si les nacions que s'anomenen civilisades se donguessin compte de la seva ineptitud y volguessin donar mostra de llur cultura, esguintzarien tots los tractats del dret de gents y rendirien llurs armes devant del poble boer.

Les habitants del Transvaal y de l'Orange han sapigut, no guerrear, qu'aixó ho sab fer quiscun que tinga diners y armes, sino morir per la patria y arruinar-se, abans de consentir pérdrer la independència y de caurer acovardit al peus de l'ambiciosa Albió, de aqueixa nació despòtica, llensada per Deu al mitj la mar com illa leprosa de la que hi fuig tothom per por al contagi.

No sabem en quines condicions s'ha fet la pau ni cal analisarles. Si triomfa l'inglés, lo boer guanya; si la victoria es dels transvalenchs, ben legitima es sa gloria. Han lluytat sols... sols!... desamparats de tothom!... Cap poderós del mon s'ha atrevit treurer de les urpes del corp al inofensiu colom, presoner per la forsa mes brutal.

Devers d'humanitat!... Ni abells los han volgut tindrer aquells pirates que no fá gayre, invocant aqueixos mateixos devers, se llansaren á la mar sedents de les riqueses del botí.

Los boers han lluytat sols... sols!... Ningú ha escoltat los plans d'aquelles pobres criatures, d'aquelles vells tremolosos, d'aquelles ignocentes esposes abandonades en mitj d'un camp ferestech, ahont sols s'hi sentia l'idol del corpfamolench, l'espectech del incendi, lo brugit de les metralles y ls gays! del infelissos que morien al bell

crit de patria y de independència!

Vingué 'l venerable Kruger á Europa y l'Europa fugí d'en Kruger, com si fos un apestat. Res li valgué lo esser jefe d'un Estat; res, ini les rahons de diplomacia!... Républiques y monarquies, totes han estat sordes devant de les seves exclamacions.

En Kruger no rebé mes consol que 'l que li enviár aqueixa exigua minoria de gent decenta que lluyta com ell per la reivindicació dels drets perduts; d'aqueixa gent que té consciencia de lo que fá, ver convenciment de lo que deu esser la justizia y perfecte coneixement de la dignificació de la personalitat humana.

Als demes... als que viuen anant tirant que 'ls importa l'anorreament del poble boer?

Perxó avuy regna l'indiferentisme per tot lo mon; perxó 'ls pobles ja no son ni republicans ni monàrquichs. Y no ho son, perque tots estant convensuts de que baix d'aqueixa farsa s'hi amaga al ensemps que l'orgull y la vanitat del poderós, la hipocressia del que no tenin cort, parla á totes hores d'un amor á la humanitat que no pot sentir bategar, perque allí ahont no hi ha sentiment tot hi manca y per que quan se par 'l cor la mort es momentania.

Tothom espera ab impacientia lo resultat definitiu de les conferencies de Vereeniging y mes que ningú 'ls inglesos, quines perdues al Transvaal se compten en gran número.

Nosaltres no hi creyém en les clausules del tractat de pau escampades per la Inglaterra y no les tenim per certes, perque 'l poble que á onejat la bandera de la patria y combatut baix sos plechs de la manera que ho han fet los boers, no s'entrega d'

aqueix modo al jou d'una nació enervant, cansada y ferida de mort.

Podrà 'l Rey d'Inglaterra celebrar tranquilament les festes de llur coronació baix lo convenciment d'una pau ficticia, pero tinga ó ben segur que mentrestant visca un burgherla lluyta no es acabada, No; no pot acabar aixis una guerra tan cruel, en la que 'l invassor no ha respectat ni lo mes sagrat ni lo mes humá.

Si 'ls boers han lluytat per sa llibertat sense mirar vides ni sang, lo Transvaal no s'rendirà mentres sos fills no puguin assolir la independència, y y ab aquesta la pau y la prosperitat de son terror nadiu.

Tots los romiatjes de la despòtica Albió s'enfonzarán; puig no es domina tan senzillament á un poble mascle, exemple del mon y de la historia.

¡Honor al poble boer!

Francesch Mestre y Noé.

Tortosa, Juny 1902.

¿Ahont y qui son els separatistas?

«... los derechos regionales... valen algo más que las literaturas; la causa de los derechos regionales es una causa verdadera mente nacional.»

Francisco Silvela. — Congrès dels Diputats. — Sessió de 28 Abril de 1887. — Discurs sobre 'l Jurat.

No aném á escriurer rés de nou; rés que estiga ja en la convicció dels autonomistas catalans; rés que 'l Catalanisme organísat, no haja repetit mil vegadas y en forma y ocasions sollemnes y no sollemnes; en Assambleas, meetings, Manifestos, Misatjes y periódichs; pero es necessari anarho rapetint, perque la pau y prosperitat de la Pàtria axis ho reclama. Es una trista fatalitat que pesa sobre Catalunya, tenir que insistir un dia y un'

altre, tenir que insistir una y cent vegadas, en que las sevas aspiracions autonomistas perarés contrarian, sino que, pe'l contrari, positivament favoreixen, l'unitat y l'integritat d'Espanya; mes es precis ferho palpable ab rahons y ab fets, de vant de la tossuderia dels politichs centralistas y dels seus corifeus, de presentar á Catalunya com divorciada dels altres pobles d'Espanya, com desitjosa de trencar violentment els lligams qu'ab ells la uneixen.

Es precis repetirho, ja que, per lo vist, en cara no s'ha dit prou pera que ho entengui qui ha de saberho, «d'aqueix monstre del centralisme politich y burocràtic que 'ns devora vivus, que 'ns empobreix y ens deshonra als ulls del moncivilisat, nesóm y en volém ser separatistas: de tots los demes pobles d'Espanya, inclòs lo castellá, degudament constituits baix la base de l'equitat y del respecte mutuals, ab vida autonómicasota 'l mateix sostre y dintre'l mateix clos, nesóm y 'n volém ser germans. — No demaném sino justicia.»

Sabém que l'unitat espanyola, vá efectuar-se á benefici de la unió personal de las antigas nacionalitats, de manera, diu el sabi jurisconsult catalá Sr. Durán y Bas, que si un sol ceptre regi d'aquella hora endevant els seus destins seguiren no obstant governantlos las seves antigues lleys; sabém per una experiencia histórica tant llarga com dolorosa y fins sagnanta, quin us han fet els politichs centralistas espanyols de l'hegemonia de quina han gaudit en la governació d'Espanya; tots veyém á quin estat de decadencia y postració l'han conduida; tots veyém, com, á benefici de las ideas centralistas y dels temperaments de govern tan anti-

naturals com igualitaris y uniformistas, han esparrecat l' enjoiat mantell y esquerdat la nau de la un dia rica y próspera Espanya; y com. en fi. han escarnit la forsa y santedat d' aquell pacte *imprescriptible* de l' unió personal de las antigas Coronas d' Aragó y Navarra ab la de Castella, anant despullant á trossos y á bocins á las primeras de las institucions y lleys seculares qu' eran la font de sa vida y dibuixavan sa fesomia, donantlosi personalitat.

Un estat compost, ó sia, format per l' acoblament històrich de pobles de llengua, tradicions y lleys diferentas, sols pot viurer y prosperar á benefici d' una equitativa armonia entre uns y altres, renunciand á tota imposició humiliadora: de igual manera que tot ser vivent y organiat, sols pot desenrotllarse per medi de l' equilibri armònich de tots y cada un dels seus òrguens y funcions; ja que, si 's deixa que la vida se concentri en algun d' ells á despesas dels altres, vindrá fatalment la mort del sér y dels òrguens per el violent desequilibri que portará la plétora de l' un membre y la miseria y desacació dels altres.

Es per això que 'ls catalanistas inspirém nostre acció social y política, en els ideals autonomistas, segurs com estém de que l' única manera de salvar á Espanya, es trevallant pera que dintre d' ella y formant un sol cos, viscan autónomas, es-à-dir, segons sas propias lleys, totas y cada una de les antigues nacionalitats ó regions, sota la suprema soberania comú del Monarca ó Cap d' Estat, encarnació vivent d' un poder moderador que las representi y dirigexi á totas en la comuna vida de relació entre ellas y els demás Estats.

Axó es d' una claretat meridiana y d' una senzillesa signe inequívoc de veritat, com á fonamentat qu' está en la naturalesa de les coses. Y no obstant, revolta sempre ab ira farisaica als polítichs centralistas y als seus corifeus, quins á tot-hora cridan qu' atentém á l' unitat de Espanya.—Ells qu' han destrossat y gayre bé reduit al no-rés un Imperi dels més vastos y brillants que registra l' Historia; ells que per escalar el poder no reparan en medis, llençantse al *moli* més vulgar y gro-

ller, lo mateix qu' al joch infame y mal dissimulat d' enverinar cuestions y rancunies de classes y de remourer ayradament las consecucions ab aixelabraments sectaris; ells que saben afalegar rastrerament al Sobirá, enganyantlo miserablement. presentantli desfigurats els fets, les coses y les persones, sens perjudici de dexar entreveurer, quan ho consideran convenient, que la seva adhesió y respecte acabarà si no poden gaudir de la direcció del Poder: ells que procuran engrescar al Rey, fentli sentir mostres més ó ménos conscients d' un poble lleuger, d' uns representant del poble que s' enfandan y 's barallan quan no 's poden divertir; ells qu' enganyan al Rey dientli un dia que 'l poble l' aclama per el respecte y amor que per ell sent, y al sent demá l' indican desdó 'ls seus diaris que 'ls éxits y aplausos al Rey ho son á la seva política; ells que no saben trovar mellor manera de posar lo en contacte ab el poble qu' aconsellarli que vagi á presidir una *corrida* de toros; ells que sols després que están farts y cuits de divertir-se y de fer festas se recordan, per el bon semblar, de *parlar* dels problemes socials y polítichs trascendentals á resoldrer; ells son molt patriotas; ells son els bons.

Nosaltres, els catalanistas, els qui no volém art ni part en las farisaicas conxorxas que congrián el centralisme uniformista y els seus directors-en-cap nosaltres que voldrián tornar á Espanya; la vida y prosperitat, per l' autonomia y la unió ferma dels diferents pobles d' Espanya, nosaltres que solemne, seriosa y respectuosament hem acudit repetidas vegadas fins á las gradas del Trono, esposant llealment nostres justas aspiracions. parlant sempre el llenguatge noble y sincer qu' inspiran la veritat y la noblesa d' ánima; nosaltres que sempre hem protestat qu' no 'ns fan nosa, nó, els altres pobles d' Espanya, sino únicament els governs y polítichs qu' á tots ens malmenan y el seu sistema anti-natural y de disbauxa, nosaltres som els mals patriotas, els traidors de lesa-pàtria, els *separalistas*!!! ¡Quin sarcasme!

Aquest fenomen dels nostres temps, no obstant la seva repugnancia, té la seva explicació

en causas ja vellas y molt humanas.

Els governants y polítichs centralistas son descendents directes d' aquells á qui pogué dirse un dia ab veritat, qu' eran *gent erguylosa é de molta ufana*, es-à-dir gent despòtica y absorbent, que volia governar manant sempre y imposantse sempre; que pel sol fet de tenir el poder en sas mans, se otorgava com una naturalesa superior, y que, avans d' escoltar las bonas rahons y justas queixas dels conquistats, quant aquellas no s' avenian ab el seu albir, ó 'ls destruían ó se li escapavan. Veus' aquí la clau de l' incompatibilitat entre centralistas y autonomistas ó regionalistas. Aquestos volen reformar l' organiació de l' Estat, pera que visquin vida próspera y armònica els pobles d' Espanya; més com per això cal escombrar, cal inutilisar als centralistas, cal treurelshi de les mans el govern y els diners del poble, cridan folls de despit, d' orgull y d' egoisme: «¡*Separalistas*!» Per' ells, separarlos á n' ells del govern y destruir el seu sistema, es atentar contra 'l Sobirá, contra la Pàtria y contra l' Estat. Ells ho son tot: Soberá, Pàtria y Estat.—¡Farsants!!!

CATALUNYA Y GIBRALTAR

Gibraltar, ciutat de la provincia de Cádiz apressada pels inglesos, qu' encara la retenen injustament, fou atacada (de per riure) en 1782 per las tropas espanyolas y francesas per mar y per terra, y segons cantan las crónicas, la remor de la lluyta y las canonadas, no foren més soroll que 'l que fan las llaunas d' una cuyna. Se malogrà l' empresa, aixecantse 'l famós siti que tenia embabiecada á tota Europa.

Extingida per primera vegada la línia directa de l' ilustre y gloriosa estirp dels comtes de Barcelona. que durant tres segles havian regnat en Aragó, per primera vegada també un príncep castellá de la bastarda dinastia de Trastamara, vé á ocupar lo trono aragonés. Lo casament d' aquest ab Isabel y l' estratagema de Casp, fa que recaiguin en élls las coronas catalana-aragonesa y espanyola. Per respecte á la llei (no 's pot comprendre d' altra manera) los

catalans no protestan, pero no 'ls acaba de satisfacer un rey extranger. Al sortir los embaixadors dels tres regnes Catalunya, Aragó y Valencia á rebre á son nou rey, aquests últims entren en territori castellá, cosa que no ho féu lo de Catalunya, que ni tant sols passá de la ratlla, sino que ni volgué apelar-se pera besarli la ma com los altres feren. Tres vegades los nostres férenli jurar que respectaria y defensaria nostres furs y llibertats ans que jurarli obediencia com á comte de Barcelona.

Un y altre paragraf los trobaran més ó menys ampliats en l' historia d' Espanya; no he fet donchs més que copiar ja perque no sia dit que 's escriu lo que 's vol, y mon objecte no és altre que 'l de posar als ulls del llegidor una comparansa que no deixarà de mortificar á aquests catalanófobos madrilenyos que se 'ns menjarian de viu en viu desde Madrid estant.

A Gibraltar que constituheix un cau de contrabandistas; un padró de ignominia pera Espanya; una vergonya tant gran que no haurian de deixarse anomenar espanyols fins que á sa casa hi hostatjessin, com á verdaders amos, á qui 'ls plagués y no á qui odian ab tota l' ánima, á Gibraltar, lo respectan per forsa, perque no los hi queda altre recurs.

Y en cambi á Catalunya, qui á truch d' unas garantias que ab prou feynas coneix, dona ab tributs y ab quintas lo que á proporció no dona cap més regió d' aquest Estat se le amenaça constanment y menys mal si no passessin d' amenasas; se la lliga; se li falsifica 'l vot amén de lo que ja s' ha fet ab ella qu' és ignominiós.

Y aquests son los caballers, los homes d' honor; aquells que per batres ho fan ab armas igualas perque ja saben d' antemá que no s' han de matar.

A Catalunya perque demana lo que té dret á pèndres; á Catalunya que sosté una cort ben á pesar seu, pero que 'l fi la sosté, escarnis, insults, tributs més crescuts y empresonaments.

Y á Gibraltar?, que pensan ferli á aquest bon senyor?

Vos l' han pres, eh? y aixó que no era com Catalunya una nació lliure, sino un tros de mare patria.

Aixís nos ensenyan aquesta gent; rés de grat tot per forsa.

Ricard Roca.

A n' En Rafel de Casanova (1)

LEMA: — CATALUNYA

Insigne Conceller
capdill y devanter
dels fills de Barcelona;
teixida ab cants d' amor
que son els cants del cor.
vull ferte una corona.....

Ta testa vull guarnir
y aixís vull benehir
la teva benhauransa;
corona quet faré,
corona quet daré,
será una remembransa.....

La Pátria del teu cor,
avuy de pena s mor
regida ab lleys estranyes;
es mor pausadament,
qu' els ayres de ponent
li gelan les entranyes.....

Sospira y va sofrint,
perqué l rey Pelíp quint
be va dixarhi rassa;
la rassa ha fet augment,
la rassa ha atant creixent
y avuy... n' hi tenim massa!...

La rassa d' aquell rey,
es la qu' ens fa la ley
y es qui ens governa y mana;
mils cops ens ha afrontat,
mil cops ha motejat
la Patria catalana.

Insigne Conceller,
capdill y devanter
dels fills de Barcelona;
poch sabs qu' es anyorar,
ni sabs que 'ns fá pensar
el jou qu' ens empresona....

Pensaut ab lo d' abáns,
plorém els catalans
diguente una plegaria,
t' encomaném á Deu,
á Deu y á l' amor teu,
J. hermosa Santa Eularia.

Ferit del mitj del cor,
morinte de dolor
besares sa bandera;
de sanch la vas tacar.
per ella vas donar
la vida tota entera;...

Qui honrar vol el nom teu,
com els sayóns á Deu
se 'l lliga y l' empresona;
la rassa d' aquell rey,
cumpleix la seva ley
negante una corona:...

Mes temps ha de venir
en que podrém guarnir
ta testa de poncelles;
te guarnirém de flors,
de flors de tots colors
pró moltes de vermelles!...

Espera.... Conceller,
qu' avuy nostre terrer
ja tot regat germina;
un jorn verdejará
y un altre florirá
com tendra clavellina....

La Pátria del teu cor,
encare, avuy, no 's mor,
edcare.... encare 'ns besa;
la van volguer matar,
mes ella 's va guardar
já dintre de Manresa!...

J. M. Castellet y Pont.

L' alsacia-Lorena

Per un d' aquets cops d' efecte á que hi es tan aficionat, l' emperador Guillém II ha donat un rescripte declarant abolida la dictadura á l' Alsacia-Lorena. Lo document imperial porta la fetxa del 9 del corrent y ha sigut firmat al castell de Hohenburg, fa poch temps adquirit pel emperador ab l' ajuda d' algunas corporacions de l' Alsacia.

A n' aquestas provincias conquistadas á Fransa en la terrible guerra del 70-71, hi estava vigent un réjim excepcional. Lo Governador, ó Statthalter, tenia amples facultats pera pendre, en cas de perill, todas las midas que cregués convenientes pera la seguretat pública. Y com que sempre l' element oficial creya estar en perill, d' aquí que continuament l' Alsacia y Lorena estessin sotmesas á un réjim equivalent á nostre estat de guerra.

En 1895 s' havia fet una provatura pera abolirlo, haventse arribat á obtenir un vot favorable del Reichstag, però l' allavors canceller Princep d' Hohenloe s' hi oposá terminantment y no 's va resoldre rés.

Ara, quan menos ningú s' ho pensava, en Guillém II publicá 'l seu rescripte, fonamentant la resolució presa en lo seu desig de donar una prova de sa confiança en la llealtat de las duas provincias. L' impresió causada per la decisió imperial, ha sigut generalment falaguera, però ab tot, no faltan descontents.

Los antichs amichs den Bismarck, que avuy forman lo núcleo principal del partit conservador, critican durament l' acte del sobirà, alegant que l' Alsacia y la Lorena rés han fet que justifiqui la llealtat alegada en lo rescripte.

Hi há que tenir en compte en

aquesta qüestió, que l' emperador ha escullit precisament pera la publicació del rescripte l' época del viatge de M. Loubet á Rusia, y la premsa francesa relaciona l' una cosa ab l' altra, com si l' acte imperial fos un' resposta al viatge presidencial. Mes certament que no hi sabém veure la relació, ni cosa que s' hi sembli.

Més aviat creyém provable tingui que veure ab la renovació de Triplice. ¿No ha donat motiu á Fransa, al parlar d' aquet tractat, pera retreure de nou al enemich tradicional y á «revanche»? Donchs Guillém II ha volgut, pel contrari, accentuar la nota pacífica, y al mateix temps, demostrar lo poch cas que fá de las veladas amenssas dels francesos.

Secció Religiosa

SANTS DE LA SETMANA

Diumenge, 8 III, Salustia.—Dimarts 9, Sts.—Dimarts 10, Sta. Margarida.—Dimecres 11, Sta. S. Bernabé.—Dijous 12, S. Joan de Sahagun.—Divendres 13, S. Antoni de Pádua.—Disapte 14, S. Basili.

NOTICIES

Han sigut entregats al Ateneu Barcelonés per la senyora viuda de don Lluís Carreras los manuscrits d' obres inédites originals d' aquell il·lustrat escriptor. Sembla qu' entre dits manuscrits n' hi ha de bastant notables y figurarán en la secció especial de la Biblioteca d' aquell Centre.

Ha jutjar per la mostra qu' han tret les oliveres, si l' any acaba en bé la cullita del oli pròxim será tan abundant com la passada.

Ha sigut tanta la cullita d' oliva de enguany, que en la comarca de la Cenia encara hi ha olives pera recullir pera dos mesos. Las olives s' aguantan bé als arbres.

Lo dilluns se declararen en vaga 150 menobres que volien un ral mes de jornal.

En alguns punts de la comarca s' ha comensat lo sega del blat.

Avuy se celebrarà á l' Arrabal del Jesús la festa del Sagrat Cor, conforme 'l programa de cultes anunciat en nostre número últim.

La processó d' aquesta tarde promet revestir gran solemnitat.

Durant aquesta setmana s' han examinat á Tarragona tots los alumnes del Col·legi de San Lluís y al Seminari de nostra ciutat la major part de sos estudiants.

Nostre estimat amich l' eximi esculptor tortosí D. Agustí Querol ha cullestit los diferents grupos qu' han d' exornar lo frontó del Museu.—Biblioteca d' Art modern de Madrid.

Nostre estimat amich, l' Ajudant d' obres públiques D. Reynald Brea ha sigut destinat á Tortosa encarregantse del servey d' algunas carrateres.

Ens alegrém moltíssim.

La comissió de Farmaceutichs de Tortosa ha quedat constituïda en la forma següent:

President: D. Gerard Vergés y Zaragoza.

Vocal: D. Daniel Yerro Balaguer.

Secretari: D. Joseph M.ª Gamundi Meliá.

Una comissió de Mestres d' escola d' aquesta ciutat ha visitat al Senyor Governador civil al·lobjecte de pregarli se digne ordenar lo pago d' atrassos y l' dels lloguers de casa del any corrent.

Lo Sr. Governador els hi va fer grans oferiments.

Se recomanen per la seva precisió, enginyós y seuzill mecanisme, els caunns y bombes contra les pedregades, ab patent d' invenció, sistema Joan Mas, successor de Torruella y Berch, carrer de Barbará, número 53, Barcelona. Dits canons, han donat eccelents resultats y la seva adquisició es molt útil pera 'ls agricultors.

El representat dels esmentats canons contra les pedregades, es á Manresa don Manel Solá, duenyo de l' espendeduria oficial de esplosius, carretera de Cardona, n. 25.

Esta nit de nou á onze dará una serenata als jardins del Parque la banda "Lira Dertosense."

Nostre estimat amich y paysá don Damiá Piñol ha sigut ascendit á General de Brigada.

Rebi nostra felicitació.

Abans d, ahir llegirem lo telegrama següent:

"Hem preguntat al Ministre de Gracia y Justizia sobre l' aplicació del Decret d' indult als catalanistas.

Ens ha dit que 'l Decret se va dictar pera que s' aplicués per igual á tothom y que si algun interessat, que's consideri comprés en l' indult, entén que 'ls tribunals el deixan postergat, deu recorre en alsada al ministeri, el qual resoldrá."

No compreném aquestes paraules en boca del Ministre; puig si 'l Decret s' ha dictat y lo que mana no s' ha cumplit ¿pera quan espera gastar les seves energies lo Sr. Ministre de Gracia y Justizia?

Repetim que no ho enteném.

Tortosa. Imp. FOGUET, P. Hospital,

MORESO

Gran botiga de calsat de totes classes

SABATES Y BOTINES D' IVERN

Confecció esmerada para ls que tenen los peus delicats

Casa fundada l' any 1866.

PREUS FIXOS VENTES AL CONTAT.

PLASSA DE LA SEU Y ARCH DEL ROMEU
TORTOSA

Llibreria,

Comisions y Representacions

DE

D. Obdulio Rodriguez

CARRÉ DE MONCADA, 1
TORTOSA

LA CHERTOLINA

XOCOLATE

LLEGITIM

TURRÓ de CHERTA

CHERTA (TARRAGONA)

Joseph Ricart

INCREDIBLE VERITAT

Unica y varitable ocasió para gastar los quartos com cal en regalos d' importància, quin valor supera se npra al seu cost. Objectes d' or de lley garantizat (18 quilats) y enlluhernadors brillants, químicament perfectes, de mes válua, per son constant esplendor y llimpiesa, que ls verdaders. Descomposició de llum, llimpiesa lapidació perfecta, imitació maravillosa.

5.000 pesetas

á qui distingeixi aquestos brillants Alas-ka dels lligitims. Gran Premi en la Exposició de París

- Anell pera home, or brillant 50 ptas.
 - » » » brillant molt gros 100 »
 - Agulla pera home. 25 »
 - » » » » 50 »
 - Anell pera senyora ó senyoreta 25 »
 - Arracades (parell) pera senyoreta 25 »
 - Arracades (parell) pera senyora 50 »
 - Arracades (parell) pera senyora brillant molt gros 100 »
 - Arracades (parell) pera noyas (verdader regalo). 25 »
- S' envian per correu franch de tot gasto, en caixetas certificadas y declaradas mercancias pera tota Espanya y Illas. No se servirà cap pedido que no vinga acompanyat de son import en billets del Banch d' Espanya, en carta certificada ó valor declarat. Pera la mida de les anells basta pendrer ab un fil l grossaria del dit. No 's fan d' squentos; no 's donen representacions ni s' envien catalechs, diuixos ni mostrats. Al comprador que no estiga conforme ab la mercancia si li tornaràn los quartos totseguit. Dirigirse al representant general y únich de la Societat d' Or y Brillants: **Asis: Aveska, G. A. Buyas, Bono, 104 y 106, Milán. (Italia).**

IMPREMPTA

J. Foguet y Sales

IMPRESIONS PERA L COMERS: Factures, Certes, Memorandums, Accions, Sobres, Prospectes, Lletres, Chèchs, Pagars, Circulars, Notes de preus, Estats, Esqueles, Rèbuts, Catalechs, Talonaris, Volants, Modelació pera oficines, etc Impresions ab tinta de copiá.—Tituls honorífichs, Etiquetes de totes classes, Invitacions, Targetes, Participacions de casament, de naixement, De primera Missa, De Professió Religiosa, Recordatoris y tota clase de trevalis de fantasia.—Especialitat ab impresions artístiques sobre satí, papé japonés y pergami, Vinyetes modernistes y characters gòtichs del sigle XV. Varietat de clixes pera goigs y escapolaris, Targetes visita desde una peseta lo cent.

IMPRESIO DE OBRES DE TEXT: Periodichs, Revistes, Memories, Reglaments, Follets, Obres científiques y Literaries, et. Esqueles de defunció, Impresos ab tinta blanca sobre papé negre ó cartolina, Treballs artístichs á varies tines. Cromos pera felicitacions y Carnets pera festes y menús, Impresió de targetes postalcs.

Plassa del Hospital, 5, TORTOSA.

ARTHUR MESTRE

Gran surtit de Petaques, Paraygües, Pipes, Parasols, Bastons, Colls, Punys, Mitjes, Mitjons, Juguets, Puntilles, Brodats, Perfumeria, Acordeons, Objectes pera regalos, y tota clase d' articles pera barbers.

GRAN SURTIT DE QUARTINES JAPONESES EN CARTO DE TOTES MIDES Y VENTALLS DE TOTES CLASSES, CÒRBATES, QUINCALLA, GUANTS, etc.

Carrés d' En Carbó 11 y 13 y Pescadors 1.
TORTOSA.

Libreria fundada l' sigle XVIII

Francesch Mestre TORTOSA

PUBLICACIONES CATALANES:

- Obres de Mossen Jascinto Verdager
- » Tomás A. Rigualt
- La Santa Missa—llatí y catalá—pasta 1 peseta
- Lo catalá devot—nou devocionari—pasta 1 peseta
- Los set diumenges de San Joseph—pasta 1 peseta
- » » rústica 0'50 peseta
- Doctrina cristiana—cartonet—0'50 peseta

DEPOSIT DE PAPERS, CROMOS Y ESTAMPES